

Een *Scoping Review* naar Zelf-Gemaakte Intieme Beelden van Kinderen tussen 7 en 10 Jaar Oud

Een beknopte Nederlandstalige rapportage in
opdracht van Centrum Seksueel Geweld en Offlimits

Valérie Pijlman
Julia Kornet

Amsterdam, 19 december 2024

In toenemende mate worden er op het internet seksueel getinte of naaktbeelden van jonge kinderen gevonden, waarvan een groot deel door de kinderen zelf is gemaakt (Internet Watch Foundation, 2023). Om dit fenomeen te duiden, zal in dit rapport gesproken worden over *child self-generated intimate imagery* (CSGII). Hieronder vallen foto's en video's die door kinderen zelf zijn gemaakt, bijvoorbeeld met een smartphone of webcam, waarin zij naakt, semi-naakt of op een intieme wijze poseren. Aangezien wat onder seksueel valt als subjectief kan worden gezien, is gekozen de term *intiem* (oftewel, *intimate*) te gebruiken, omdat deze een breder scala aan (cultureel-specifieke) gedragingen omvat (McGlynn, 2024). Afhankelijk van de context waarin de beelden zijn gemaakt, waar de beelden te vinden zijn (bijvoorbeeld op kinderporno websites) en rechtsdefinities, kunnen deze beelden ook gezien worden als *self-generated child sexual abuse material* (SG-CSAM). Wij hebben ervoor gekozen om de bredere definitie CSGII te gebruiken, aangezien het zelf maken van intieme beelden mogelijk kan gebeuren in situaties waar niet per definitie sprake is van online seksueel kindermisbruik.

CSGII kan voorkomen in de context van *sexting*, oftewel, het versturen, ontvangen of doorsturen van intieme foto's en/of video's (Klettke e.a., 2019). Wolak en Finkelhor (2011) beschrijven in hun werk een typologie van sexting, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen experimentele (*experimental*) of verergerde (*aggravated*) sexting (Wolak & Finkelhor, 2011). Experimentele sexting bestaat uit het maken en versturen van intieme beelden zonder crimineel of niet-consensueel gedrag of kwade wil. Een voorbeeld hiervan is het sturen van intieme beelden naar een romantische partner. Verergerde sexting duidt op het maken of versturen van intieme beelden die gemaakt zijn in een context van crimineel gedrag of misbruik. Voorbeelden hiervan zijn beelden die gemaakt en verstuurd zijn in de context van *online grooming* door een volwassene of onder druk, dwang, chantage of dreiging door een leeftijdsgenoot (bijv. romantische partner) of volwassene.

Tot op heden lijken de meeste onderzoeken die zich richten op CSGII een focus te hebben op vormen van verergerde sexting, wat plaats kan vinden in online seksueel kindermisbruik of *pressured sexting* onder adolescenten. Verergerde sexting kan voorkomen in de context van online seksueel kindermisbruik, maar online seksueel kindermisbruik is een breder begrip dan verergerde sexting. Over het algemeen lijken de onderzoeken zich voornamelijk te richten op adolescenten en jongvolwassenen. Toch is dit niet de enige groep die zelfgemaakte intieme beelden maakt. Zo worden veelvuldig zelfgemaakte intieme beelden van erg jonge kinderen gevonden op het Internet (Quayle e.a., 2018). Zo rapporteerde de Internet Watch Foundation dat in 2023 92% van het gevonden online beeldmateriaal van kinderen in de leeftijdsgroep van 7 tot en met 10 jaar door de kinderen zelf was gemaakt. Dit is een zorgwekkende trend, waardoor behoefte is aan meer inzicht over CSGII bij kinderen van 7 tot en met 10 jaar. Toch lijkt er op het eerste gezicht weinig wetenschappelijke kennis te zijn over CSGII door kinderen van 7 tot en met 10 jaar. Daarom richt dit onderzoek zich op de vragen: *In welke context maken kinderen van 7 tot en met 10 jaar intieme beelden van zichzelf? En om wat voor redenen doen zij dit?*

De Scoping Review

In opdracht van Centrum Seksueel Geweld en Offlimits heeft het NSCR een literatuuronderzoek uitgevoerd om in kaart te brengen wat er tot op heden bekend is in de wetenschappelijke literatuur omtrent zelfgemaakte intieme beelden door kinderen van 7 tot en met 10 jaar en welke hiaten in deze literatuur bestaan. De focus op de leeftijd van 7 tot en met 10 jaar kwam dan ook deels voort uit deze opdracht. Om een overzicht te krijgen van de beschikbare wetenschappelijke literatuur is een *scoping review* uitgevoerd waarbij op systematische wijze naar literatuur is gezocht en geanalyseerd. In zes bibliografische databanken is gezocht naar relevante (inter)nationale literatuur. Om geïnccludeerd te worden in de scoping review, moest de literatuur aan een aantal eisen voldoen: 1) de publicatie moet geschreven zijn in het Engels of Nederlands, 2) de publicatie moet originele empirische data bevatten, 3) de studie moet betrekking hebben op CSGII, 4) de publicatie moet redenen, context of gerelateerde factoren van CSGII beschrijven en 5) de studie moet gaan over kinderen van 7 tot en met 10 jaar.

Uiteindelijk zijn 23 relevante studies geïdentificeerd en geïnccludeerd in het onderzoek. Uit deze studies bleek dat CSGII in verschillende contexten plaatsvindt, met uiteenlopende redenen en gerelateerde factoren. Deze resultaten zullen hieronder verder worden toegelicht.

Resultaten

Algemene Bevindingen

De studies zijn gepubliceerd tussen 2008 en 2024. De meeste studies zijn gepubliceerd in de afgelopen drie jaar (2022 tot 2024; $n = 12$). Dit geeft aan dat de wetenschappelijke interesse in dit onderwerp recentelijk is gestegen. Het merendeel van de studies is uitgevoerd in Engelssprekende Westerse landen, namelijk in de Verenigde Staten ($n = 11$) en het Verenigd Koninkrijk ($n = 5$). De overige onderzoeken zijn afkomstig uit Zweden, Tsjechië, Spanje, Polen en Nicaragua. Verder maakt een aantal studies gebruik van dezelfde datasets, namelijk: (1) Finkelhor e.a. (2022, 2023, 2024) en Turner e.a. (2023, 2024); en (2) Hamilton-Giachritsis e.a. (2020) en Thomas e.a. (2023). Dit zorgt ervoor dat bepaalde onderzoeken overlap vertoonden en de daadwerkelijke hoeveelheid uniek onderzoek naar CSGII beperkter is.

Wat betreft CSGII als fenomeen is het duidelijk dat in de literatuur een scala aan termen en conceptuele aanduidingen wordt gebruikt om CSGII aan te duiden. Zo focusten sommige studies zich op vormen van sexting (bijv. *pressured sexting*), terwijl andere studies zich richtten op vormen van online seksueel kindermisbruik (bijv. *online child sexual abuse*, *online child sexual grooming*, *image-based sexual abuse and exploitation of children* en *technology-assisted child sexual abuse*).

De steekproeven van de studies verschilden. De meeste studies includeerden zowel jongens als meisjes in hun steekproef. Toch bestond de steekproef in twaalf studies uitsluitend of grotendeels uit meisjes. Daarnaast is er in de studies weinig aandacht besteed aan seksuele oriëntatie of genderidentiteit. Verder hadden alle studies een bredere leeftijdsgroep in hun steekproef dan de focus van deze scoping review (7 tot en met 10 jaar oud). Voor een compleet overzicht van de leeftijdscategorieën van de studies, zie Tabel 1.

Tabel 1. Overzicht van de Leeftijden in de Steekproeven

Geïnccludeerde leeftijd	Aantal	Studies
Onder 12	1	Van Ouytsel e.a., 2022;
9-12, 13-17	1	Seto e.a., 2023;
9-12, 14-17	1	García-Gómez, 2019;
7-17	3	Joleby e.a., 2021; Kopecký e.a., 2022; Soldino & Seigfried-Spellar, 2024;
8-17	1	Kopecký & Szotkowski, 2019;
10-15	1	Rice e.a., 2014;
10-17	2	Mitchell e.a., 2012; Van Ouytsel e.a., 2021
10-18	1	Kobulsky e.a., 2022;
Onder 18	4	Baker, 2022; Quayle e.a., 2018; Shannon, 2008; Wolak e.a., 2012
Retrospectief (onder 18)	8	Finkelhor e.a., 2022, 2023, 2024; Hamilton-Giachritsis e.a., 2020; Joleby e.a., 2020; Thomas e.a., 2023; Turner e.a., 2023, 2024

De Context van CSGII

Vanuit de literatuur kan grofweg een tweedeling worden gemaakt van de context waarin CSGII voorkomt. Allereerst kan CSGII plaatsvinden in de context van sexting, zowel experimentele als verergerde sexting. De tweede context is online seksueel kindermisbruik, die overlap vertoont met wat onder verergerde sexting wordt verstaan. Beide bevatten onvrijwillige of strafbare componenten en kunnen daarom als geheel niet los van elkaar worden gezien. Toch is niet alles wat als online seksueel kindermisbruik wordt aangemerkt een vorm van verergerde sexting; Online seksueel kindermisbruik is een breder begrip dan verergerde sexting.

Sexting, oftewel het versturen van zelfgemaakte intieme beelden, lijkt weinig voor te komen bij kinderen jonger dan 12 jaar (Mitchell e.a., 2012; Seto e.a., 2023). De exacte prevalentie van sexting onder jonge kinderen varieert tussen de studies, mogelijk door verschillen in steekproefgroottes en leeftijden. Sexting lijkt voornamelijk voor te komen in nauwe interpersoonlijke contexten, zoals onder leeftijdsgenoten (García-Gómez, 2019). De ontvanger van de intieme beelden is dan ook vaak een vriend of vriendin, een romantische partner of iemand waarop het kind verliefd is (Kopecký & Szotkowski, 2019). Uit twee studies blijkt dat sexting door kinderen doorgaans als risicovol of slecht wordt ervaren, tenzij het plaatsvindt in een romantische context (García-Gómez, 2019; Kopecký & Szotkowski, 2019).

CSGII kan ook voorkomen in een context van online seksueel kindermisbruik. Met het gebruik van misleiding en grooming bouwt een dader een nauwe band op met het slachtoffer, bijvoorbeeld door zich voor te doen als jonger of als een ander geslacht (zie o.a., Baker, 2022; Joleby e.a., 2020; Soldino & Seigfried-Spellar, 2024). Slachtoffers worden

vervolgens gemanipuleerd om intiem beeldmateriaal van zichzelf te maken en versturen of worden hiertoe gedwongen, bedreigd, of gehanteerd (zie o.a., Joleby e.a., 2021; Thomas e.a., 2023). In situaties van misleiding kijken slachtoffers vaak anders terug op de situatie dan wanneer zij er middenin zaten: zo beseffen zij achteraf pas hoe ernstig de situatie was (Joleby e.a., 2020). Het misbruik vond meestal plaats via sociale media, zoals Facebook, Instagram of via webcam (zie o.a., Baker, 2022; Joleby e.a., 2021; Soldino & Seigfried-Spellar, 2024). Daders zijn vaak mannen tussen de 14 tot 30 jaar (zie o.a., Baker, 2022; Finkelhor e.a., 2022; Soldino & Seigfried-Spellar, 2024; Turner e.a., 2024).

Een Driedeling van Redenen voor CSGII

De redenen van kinderen om CSGII te maken en te versturen variëren. Op basis van de literatuur hebben wij de volgende driedeling van redenen gemaakt: onvrijwillige, semi-vrijwillige en vrijwillige redenen.

Onvrijwillige Redenen

Er zijn verschillende situaties waarin kinderen wegens onvrijwillige redenen intieme beelden maken en versturen. Zo is in zestien studies beschreven dat kinderen CSGII verstrekken vanwege ervaren dwang, dreiging of sterke druk. Deze dwang, dreiging en druk kan komen van een volwassen dader (zie o.a., Wolak e.a., 2012). Ook kan druk komen van leeftijdsgenoten, zoals van een romantische partner, wat ook wel bekend staat als *pressured sexting* (zie o.a., Kobulsky e.a., 2022).

Een dwangmatige situatie kan ook originieren vanuit een vertrouwensrelatie met de dader, zoals bij *online grooming*. Hier wordt het kind door middel van gewonnen vertrouwen gemanipuleerd tot het verstrekken van CSGII (zie o.a., Baker, 2022; Soldino & Seigfried-Spellar, 2024). De verworven beelden van het slachtoffer kunnen door de dader worden misbruikt om redenen van verdere dwang en chantage. Uit dertien onderzoeken kwam een specifieke vorm van dwang naar voren, die kan leiden tot het maken en versturen van CSGII, namelijk *blackmail* (oftewel, afpersing of *sextortion*) (zie o.a., Baker, 2022; Finkelhor e.a., 2023; Hamilton-Giachritsis e.a., 2020). Deze chantage en dreiging kan plaatsvinden op verschillende manieren. Veelal wordt gedreigd met het delen van intieme beelden van het slachtoffer met familie en vrienden of publiekelijk op het Internet (Baker, 2022; Turner e.a., 2024). Ook kan er bijvoorbeeld worden gedreigd met het 'outen' van de seksuele orientatie van het slachtoffer (Baker, 2022). De dader eist vaak meer intiem beeldmateriaal van het slachtoffer, online seksuele gunsten of wilde het slachtoffer offline ontmoeten voor seksuele activiteiten (zie o.a., Thomas e.a., 2023; Turner e.a., 2024).

Semi-Vrijwillige Redenen

Er is niet altijd een duidelijke scheidslijn tussen vrijwillig handelen en onvrijwillig handelen. Zo zijn er ook situaties van CSGII die niet geheel als vrijwillig of onvrijwillig kunnen worden beschouwd. In tien artikelen wordt benoemd dat kinderen voor commerciële doeleinden

CSGII maken en versturen. zoals het verkrijgen van geld, cadeaus of drugs (zie o.a., Finkelhor e.a., 2022, 2023, 2024; Joleby e.a., 2020; Kopecký & Szotkowski, 2019). Daarnaast wordt er gesproken over het 'vrijwillig' verstrekken van CSGII aan een oudere partner of volwassenen (zie o.a., Finkelhor e.a., 2022, 2024; Turner e.a., 2024).

Deze semi-vrijwillige vormen laten het complexe karakter van CSGII zien. Aan de ene kant kan worden gezegd dat het kind vrijwillig handelt, maar gelet op de consequenties en de machtsverhoudingen tussen het kind en ontvanger is het vrijwillige karakter sterk te betwisten. In het geval van een interactie tussen een kind en volwassene is het daarnaast in veel rechtssystemen illegaal. Ook rest de vraag of het kind op deze jonge leeftijd volgens het rechtssysteem en vanuit het ontwikkelingsoogpunt wel echt toestemming (consent) kan geven en zich volledig bewust is van de situatie en mogelijke gevolgen. Aangezien kinderen het risico lopen om op een later moment afgeperst te worden met het verstrekte intieme beeldmateriaal (Shannon, 2008). Dit laat zien dat semi-vrijwillige en onvrijwillige CSGII in elkaar kunnen overlopen en niet volledig los van elkaar staan.

Een ander voorbeeld van semi-vrijwillige CSGII is het maken en versturen van CSGII onder invloed van sociale of groepsdruk (*peer pressure*). Sexting wordt door kinderen gezien als een verwacht of normaal onderdeel van een relatie ("iedereen doet het"; García-Gómez, 2019). Kinderen voelen zich daardoor soms verplicht om op ontvangen (ongevraagd) intiem beeldmateriaal te reageren met eigen intiem beeldmateriaal (zie o.a., Kopecký & Szotkowski, 2019; Turner e.a., 2023, 2024). Vanwege deze dynamieken van groepsdruk en wederzijdse verwachtingen kan ook hier het vrijwillige karakter in twijfel getrokken worden.

Vrijwillige Redenen

Er zijn ook situaties waarin CSGII om vrijwillige en consensuele redenen wordt gemaakt. Zoals beschreven in zeven studies, betreft dit veelal het maken en sturen van intieme beelden naar romantische partners binnen een relatie (sexts; zie o.a., Kopecký & Szotkowski, 2019; Kopecký e.a., 2022; Van Ouytsel e.a., 2021). Kinderen sturen niet alleen intieme beelden binnen een relatie, maar sturen dit ook naar anderen op wie ze verliefd zijn of een romantische interesse in hebben. Het maken en versturen van intieme beelden is dan een manier om te flirten of om romantische aandacht van deze persoon te wekken (zie o.a., García-Gómez, 2019; Kobulsky e.a., 2022).

Toch maken en sturen kinderen niet enkel intieme beelden voor het verkrijgen van romantische aandacht. Een aantal studies beschrijven dat kinderen dit ook doen om niet-romantische aandacht te krijgen; er wordt echter in deze studies niet verder gespecificeerd wat deze aandacht dan inhoudt (Kopecký & Szotkowski, 2019; Mitchell e.a., 2012; Wolak e.a., 2012). Een aantal studies laat ook zien dat kinderen vanuit experimentele motieven CSGII maken (Mitchell e.a., 2012; Kopecký & Szotkowski, 2019; Wolak e.a., 2012). Zo sturen ze sexts voor de grap, uit verveling of uit nieuwsgierigheid (Kopecký & Szotkowski, 2019; Wolak e.a., 2012). Het maken en versturen van CSGII hoeft dus niet per definitie een seksuele motivatie ten grondslag te hebben. Deze experimentele motieven zijn echter weinig onderzocht, waardoor verdere informatie en context omtrent deze redenen achter blijft.

Gerelateerde Factoren

Over het algemeen worden meisjes vaker slachtoffer van CSGII in de context van online seksueel kindermisbruik (zie o.a., Finkelhor e.a., 2022, 2024; Shannon, 2008; Soldino & Seigfried-Spellar, 2024). Daarentegen blijken jongens vaker te participeren in sexting (Rice e.a., 2014; Van Ouystel e.a., 2021). Persoonlijke en omgevingsfactoren spelen eveneens een rol. Zo lijken kinderen die in het verleden te maken hebben gehad met pesten, verwaarlozing of seksueel geweld een grotere kans te hebben om ook online seksueel kindermisbruik mee te maken (Turner e.a., 2023). Daarnaast lijken gevoelens van eenzaamheid, een laag zelfbeeld en eerdere mentale problematiek hieraan gerelateerd (zie o.a., Joleby e.a., 2020, 2021). Ten slotte, lijkt ook online en offline risicovol gedrag, zoals het vragen naar sexts of het hebben van meerdere seksuele partners, te zijn gerelateerd aan CSGII (zie o.a., Rice e.a., 2014; Soldino & Seigfried-Spellar, 2024; Turner e.a., 2023).

Implicaties voor Toekomstig Onderzoek en de Praktijk

Concluderend kan gesteld worden dat, hoewel er onderzoek is uitgevoerd naar CSGII onder kinderen van 7 tot en met 10 jaar, de kennis over dit onderwerp zeer beperkt is. Aan de ene kant laat de wetenschappelijke literatuur zien dat CSGII veelal voorkomt in de context van verergerde sexting in vormen van online seksueel kindermisbruik, waarbij kinderen onder druk worden gezet, gemanipuleerd en/of gehanteerd door veelal een mannelijke (jong)volwassen dader. Aan de andere kant wordt een experimentele context geschetst, waar CSGII plaatsvindt in de vorm van *sexting* binnen nauwe interpersoonlijke relaties, zoals het sturen van intieme beelden naar romantische partners. Toch kan als gevolg van experimentele sexting ook slachtofferschap plaatsvinden (bijv. het zonder toestemming delen van beelden of het gebruik van deze beelden voor sextortion). Dit laat zien dat de context experimentele en verergerde sexting, en daarmee sexting en online seksueel kindermisbruik, niet altijd los van elkaar kunnen worden gezien. De redenen om CSGII te maken en te versturen zijn daarnaast niet altijd zo zwart-wit als vrijwillig of onvrijwillig. Er bestaan complexe grijze gebieden, situaties die semi-vrijwillig genoemd kunnen worden, zoals het sturen van beelden naar een oudere partner of om geld, cadeaus of drugs te ontvangen.

Een belangrijke voetnoot bij de scoping review is dat alle geïnccludeerde studies een ruimere leeftijdsgroep onderzochten dan kinderen van 7 tot en met 10 jaar oud. Veel onderzoeken gebruikten steekproeven van kinderen tussen de 7 tot en met 17 jaar. Vaak maakten kinderen van 7 tot en met 10 jaar slechts een klein deel uit van de steekproef. Hierdoor is het lastig om uitsluitsel te geven of de bevindingen volledig op deze leeftijdsgroep van toepassing zijn. Ook is het niet mogelijk om te zeggen of bepaalde redenen of vormen van dwang, zoals grooming of sociale druk, meer of minder invloed hebben op deze jonge doelgroep in verhouding tot oudere doelgroepen. Deze beperking biedt mogelijkheden voor vervolgonderzoek: specifiek onderzoek naar de redenen waarom kinderen van 7 tot en met 10 jaar oud zelf intieme beelden maken. Aangezien online intiem beeldmateriaal van deze leeftijdsgroep veelal zelfgemaakt blijkt te zijn (Internet Watch Foundation, 2023), is verder onderzoek cruciaal. De bevindingen uit toekomstig onderzoek kunnen worden gebruikt om gepaste en hedendaagse (seksuele en sexting) voorlichting te ontwikkelen voor zowel

kinderen, als andere betrokkenen, zoals ouders, verzorgers en docenten. Het is immers noodzakelijk om bewustzijn te creëren van de gevaren die schuilgaan achter het maken en versturen van CSGII en in welke situaties dit plaats kan vinden.

Daarnaast is in toekomstig onderzoek meer aandacht nodig voor diversiteit. De geïnccludeerde studies besteden weinig aandacht aan seksuele oriëntatie, genderidentiteit, etniciteit of (lichamelijke of mentale) beperkingen. Dit is opvallend aangezien niet-cisgender personen en niet-heteroseksuele personen en andere minoriteitsgroepen een groter risico lopen op slachtofferschap (zie o.a., Finkelhor e.a., 2022, 2024; Rice e.a., 2014; Seto e.a., 2023; Turner e.a., 2023). Ook is het belangrijk om rekening te houden met het land waarin de studies zijn uitgevoerd en de culturele achtergrond van de steekproef. De studies zijn voornamelijk uitgevoerd in Westerse landen, waardoor de bevindingen niet universeel toepasbaar zijn.

Tot slot bestaat een deel van de studies uit retrospectief onderzoek onder oudere adolescenten en (jong)volwassenen. Ervaringen uit de jeugd, in een snel veranderende digitale wereld, kunnen mogelijk onvoldoende een afspiegeling zijn van de huidige realiteit van kinderen (Turner e.a., 2023). Daarom is het wenselijk onderzoek uit te voeren onder de leeftijdsgroep zelf, of onder adolescenten, bij wie de ervaringen minder ver in het verleden liggen en wie in de digitale wereld zijn opgegroeid (Finkelhor e.a., 2024).

Is CSGII een Onderdeel van Normaal Ontwikkelingsgerelateerd Seksueel Gedrag?

Uit de scoping review blijkt dat de experimentele achtergrond van CSGII slechts in beperkte mate is onderzocht. Gezien deze lacune is het op basis van de scoping review moeilijk te duiden of CSGII passend is bij de leeftijd en onderdeel uitmaakt van de normale seksuele ontwikkeling van kinderen, of dat het juist een zorgwekkend en seksueel afwijkend verschijnsel is. Enkele studies noemen dat CSGII wordt gemaakt vanuit romantische of niet-seksuele experimentele motieven, zoals voor hun vriend of vriendin, om te flirten, uit verveling, nieuwsgierigheid of voor de 'lol'. Verdere toelichting over deze bevindingen wordt echter niet gegeven. Dit biedt kansen voor vervolgonderzoek om het onderzoeksveld te verbreden en CSGII vanuit een breder perspectief te bestuderen dan enkel vanuit de context van misbruik of sexting. Zo is het van belang om de invloed van digitale technologieën op de seksuele ontwikkeling van jonge kinderen te onderzoeken. Door het gebruik van technologie kunnen kinderen al op jonge leeftijd worden blootgesteld aan intieme beelden en seksuele informatie, toch is de invloed hiervan op experimenteel gedrag en de seksuele ontwikkeling van jonge kinderen grotendeels onbekend.

Verder is het NSCR vanuit Centrum Seksueel Geweld en Offlimits verzocht om op basis van de scoping review te duiden in hoeverre de Child Sexual Behavior Inventory, een vragenlijst over seksueel (afwijkend) gedrag bij jonge kinderen, aansluit bij het online seksueel gedrag bij kinderen. Op basis van de bevindingen uit de scoping review is het niet mogelijk om uitsluitsel te geven of CSGII geïnccludeerd zou moeten worden in de Child Sexual Behavior Inventory, aangezien CSGII geen eenduidig fenomeen betreft. Enerzijds kan CSGII plaatsvinden in een context van online seksueel kindermisbruik en kan het daarmee seksueel misbruik gerelateerd gedrag zijn. Daarnaast lijken kinderen met eerdere ervaringen met seksueel geweld, een grotere kans te hebben om slachtoffer te worden van online

seksueel kindermisbruik waarin CSGII een rol speelt. Anderzijds kan CSGII ook plaatsvinden in een experimentele context van seksuele zelf-exploratie en seksuele relaties (bijv. sexting). In dat geval kan het mogelijk onderdeel zijn van ontwikkelingsgerelateerd seksueel gedrag (zie o.a., Van Dijck e.a., 2025). Aangezien de kennis hierover beperkt is, vereist dit verdere wetenschappelijke aandacht.

Referenties

Referenties uit de Scoping Review

- Baker, I. (2022). *Blackmail on the Internet: An exploration of the online sexual coercion of children*. [Doctoral Dissertation, Nottingham Trent University] ProQuest Dissertations Publishing.
- Finkelhor, D., Turner, H., & Colburn, D. (2022). Prevalence of online sexual offences against children in the US. *Pediatrics*, 5(10), e2234471. <https://doi.org/10.1001/jamanetworkopen.2022.34471>
- Finkelhor, D., Turner, H., & Colburn, D. (2024). The prevalence of child sexual abuse with online sexual abuse added. *Child Abuse & Neglect*, 149, 106634. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2024.106634>
- Finkelhor, D., Turner, H., Colburn, D., Mitchell, K., & Mathews, B. (2023). Child sexual abuse images and produced images: The varieties of image-based sexual exploitation and abuse of children. *Child Abuse & Neglect*, 143, 106269. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2023.106269>
- García-Gómez, A. (2019). T(w)een sexting and sexual behaviour: (D)evaluating the feminine other. *Psychology & Sexuality*, 13(1), 115–127. <https://doi.org/10.1080/19419899.2019.1699154>
- Hamilton-Giachritsis, C., Hanson, E., Whittle, H., Alves-Costa, F., & Beech, A. (2020). Technology assisted child sexual abuse in the UK: Young people's views on the impact of online sexual abuse. *Children and Youth Services Review*, 119, 105451. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2020.105451>
- Joleby, M., Landström, S., Lunde, C., & Jonsson, L. (2021). Experiences and psychological health among children exposed to online child sexual abuse – A mixed methods study of court verdicts. *Psychology, Crime & Law*, 27(2), 159–181. <https://doi.org/10.1080/1068316X.2020.1781120>
- Joleby, M., Lunde, C., Landström, S., & Jonsson, L. (2020). “All of me is completely different”: Experiences and consequences among victims of technology-assisted child sexual abuse. *Frontiers in Psychology*, 11, 606218. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.606218>
- Kobulsky, J. M., Cederbaum, J. A., Wildfeuer, R., Villamil Grest, C., Clarke, L., & Kordic, T. (2022). Comparing the prevalence of sexual behaviors and victimization among adolescents based on child welfare system involvement. *Child Abuse & Neglect*, 134, 105883. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2022.105883>
- Kopecký, K., & Szotkowski, R. (2019). Sexting in the population of children and its risks: A quantitative study. *International Journal of Cyber Criminology*, 12(2), 376–391. <https://doi.org/10.5281/zenodo.3365620>
- Kopecký, K., Szotkowski, R., Krejčí, V., & Gómez-García, G. (2022). Digital safety and its importance in teacher education. Analysis of children's online behaviour in the Czech and Polish context. *Revista Interuniversitaria de Formación del Profesorado Continuación de la antigua Revista de Escuelas Normales*, 98(36.2), 79–92. <https://doi.org/10.47553/rifop.v98i36.2.94062>
- Mitchell, K. J., Finkelhor, D., Jones, L. M., & Wolak, J. (2012). Prevalence and characteristics of youth sexting: A national study. *Pediatrics*, 129(1), 13–20. <https://doi.org/10.1542/peds.2011-1730>
- Quayle, E., Jonsson, L. S., Cooper, K., Traynor, J., & Svedin, C. G. (2018). Children in identified sexual images—Who are they? Self-and non-self-taken images in the international child sexual exploitation image database 2006–2015. *Child Abuse Review*, 27(3), 223–238. <https://doi.org/10.1002/car.2507>
- Rice, E., Gibbs, J., Winetrobe, H., Rhoades, H., Plant, A., Montoya, J., & Kordic, T. (2014). Sexting and sexual behavior among middle school students. *Pediatrics*, 134(1), e21–e28. <https://doi.org/10.1542/peds.2013-2991>
- Seto, M. C., Roche, K., Stroebel, M., Gonzalez-Pons, K., & Goharian, A. (2023). Sending, receiving, and nonconsensually sharing nude or near-nude images by youth. *Journal of Adolescence*, 95(4), 672–685. <https://doi.org/10.1002/jad.12143>

- Shannon, D. (2008). Online sexual grooming in Sweden – Online and offline sex offences against children as described in Swedish police data. *Journal of Scandinavian Studies in Criminology and Crime Prevention*, 9(2), 160–180. <https://doi.org/10.1080/14043850802450120>
- Soldino, V., & Seigfried-Spellar, K. C. (2024). Criminological differences between contact-driven and online-focused suspects in online child sexual grooming police reports. *Child Abuse & Neglect*, 149, 106696. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2024.106696>
- Thomas, K., Hamilton-Giachritsis, C., Branigan, P., & Hanson, E. (2023). Offenders' approaches to overcoming victim resistance in technology-assisted child sexual abuse. *Child Abuse & Neglect*, 141, 106143. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2023.106143>
- Turner, H. A., Finkelhor, D., & Colburn, D. (2023). Predictors of online child sexual abuse in a U.S. national sample. *Journal of Interpersonal Violence*, 38(11–12), 7780–7803. <https://doi.org/10.1177/08862605221149090>
- Turner, H. A., Finkelhor, D., & Colburn, D. (2024). Context and characteristics of image-based sexual exploitation and abuse of children: Incident dynamics in a national sample. *Child Maltreatment*, (0). <https://doi.org/10.1177/10775595241233970>
- van Ouytsel, J., Lu, Y., Shin, Y., Avalos, B. L., & Pettigrew, J. (2021). Sexting, pressured sexting and associations with dating violence among early adolescents. *Computers in Human Behavior*, 125, 106969. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2021.106969>
- van Ouytsel, J., Lu, Y., & Temple, J. R. (2022). An exploratory study of online early sexual initiation through pressured and unwanted sexting. *The Journal of Sex Research*, 59(6), 742–748. <https://doi.org/10.1080/00224499.2021.1963650>
- Wolak, J., Finkelhor, D., & Mitchell, K. J. (2012). How often are teens arrested for sexting? Data from a national sample of police cases. *Pediatrics*, 129(1), 4–12. <https://doi.org/10.1542/peds.2011-2242>

Overige Referenties

- Internet Watch Foundation (2023). 'Self-generated' child sexual abuse. <https://www.iwf.org.uk/annual-report-2023/trends-and-data/self-generated-child-sex-abuse/>
- Klettke, B., Hallford, D. J., Clancy, E., Mellor, D. J., & Toumbourou, J. W. (2019). Sexting and psychological distress: The role of unwanted and coerced sexts. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 22(4), 237–242. <https://doi.org/10.1089/cyber.2018.0291>
- McGlynn, C. (2024). Towards a new criminal offence of intimate intrusions. *Feminist Legal Studies*, 32, 189–212. <https://doi.org/10.1007/s10691-024-09547-y>
- Van Dijck, S., Van den Eynde, S., & Enzlin, P. (2024). The bright side of sexting: A scoping review on its benefits. *Computers in Human Behavior*, 108499. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2024.108499>
- Wolak, J., & Finkelhor, D. (2011). *Sexting: A typology*. Crimes against Children Research Center. <https://scholars.unh.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1047&context=ccrc>

Het NSCR is
onderdeel van de
institutenorganisatie
van de Nederlandse
Organisatie voor
Wetenschappelijk
Onderzoek (NWO)

Bezoekadres:
De Boelelaan 1077
1081 HV Amsterdam

Postadres:
Postbus 71304
1008 BH Amsterdam

T 020 598 5239
E nscr@nscr.nl
W www.nscr.nl

nscr

Nederlands Studiecentrum
Criminaliteit en Rechtshandhaving